

Inspreken raadsvergadering 25 oktober

Goedenavond,

Ik ben Sten Kerklaan en ik spreek namens het bewonerscollectief.

AMV'ers
AMA's
Vluchtelingen
Asielzoekers
Spoedzoekers
Statushouders

De afgelopen maanden lezen en horen we niets anders vanuit het college en de gemeente wanneer het gaat over het voorstel voor een grootschalig AZC in Midden-Delfland.

Wat als we nou eens een gezicht zouden geven aan een van deze termen?
Helaas heb ik maar tijd voor 1 term en dus voor maar 1 gezicht....

Dit is Mahmoud! **Foto**
U noemt hem anders, namelijk een statushouder.....

Mahmoud is meer dan een statushouder, Mahmoud is een mens!
Mahmoud is in mijn verhaal de verpersoonlijking waar het allemaal om draait...
Mahmoud heeft geen eigen land of staat, Mahmoud zijn volk heeft überhaupt geen rechten.
Zij worden opgejaagd, verjaagd en zelfs uitgemoord.
Mahmoud heeft huis en haard verlaten om een veilig thuis te vinden.
Een verschrikkelijke reis, dagenlang lopen, buiten overnachten in de kou, geen warme kleding en vooral veel angst en onzekerheid.

Nu woont Mahmoud met zijn gezin in de Sterappel.
Een dun matrasje op de grond in het woonkamertje, omdat het anders niet past.
Krantjes tegen de ramen, want er zijn geen gordijnen,
Mahmoud is niet welkom in de chique opvang Euterpe in Maasland, want hij is geen Westerse vluchteling.
Maar Mahmoud klaagt niet, hij is dankbaar en blij dat hij in Nederland is. Eindelijk een veilig gevoel en iets van rust. Zijn kinderen gaan hier nu ook naar school!
Zij kunnen nu langzaam gaan helen en het verleden een plek gaan geven en aan hun toekomst gaan werken.

Of toch niet...

In dit voorstel speelt het college namelijk KWARTET met deze mensen!

Heeft u voor mij de 25 AMA's, dan krijgt u van mij de statushouders!

Ik zou het nog stilliger willen brengen, dit hele voorstel is een POKERSPEL !

Er zijn hier verschillende partijen die de begrippen menselijk en humaan in al hun gesprekken en berichten prediken.

Mahmoud heeft nog nooit iemand van deze partijen gezien of gesproken op de Sterappel, Mahmoud is nog nooit uitgenodigd om bij een van jullie te komen dineren, hij heeft zelfs nog nooit iemand ontmoet uit 't Woudt.

Mahmoud is misschien uw wisselgeld en gaat dan naar een andere gemeente, daar moet hij met zijn gezin dan weer opnieuw gaan beginnen. Weer een nieuwe omgeving, een nieuwe casemanager, een nieuw verblijf en een nieuwe school.

Maar wat genereus en nobel en dat deze partijen hun huis openstellen voor de opvang van vluchtelingen.

Niet in de woonkamer, die moet netjes blijven voor als er bezoek komt.

Nee, ook niet in de tuin! De tuin is heilig, het gazon is net gemaaid en bijgezaaid.

We hebben nog wel een plekje gevonden in de loods achterop het terrein bij de weg!

Tussen de dozen, de verfblikken, de wandelschoenen die staan te drogen en de kano's die daar in de winter worden opgeborgen.

Als Mahmoud pech heeft dan komt hij misschien met zijn gezin tussen honderden andere mensen te wonen. Tussen de alleenstaande jongeren, tussen de mensen uit de maatschappelijke crisisopvang, tussen de mensen die misschien uit landen komen waar Mahmoud en zijn volk geen rechten hebben. Mensen die dag in dag uit daar bij elkaar zitten..

Kortom alles wat niet helpend is voor deze mensen en haaks staat op alle goede intenties!

Mahmoud en ik communiceren via de telefoon, want Mahmoud spreekt op een paar woorden na geen Nederlands, mede hierdoor heeft hij ook geen werk.

Dit terwijl hij van goede wil is, al diverse procedures heeft doorlopen en van het COA al die beloofde begeleiding heeft gekregen zoals Nederlandse les...

Wilt u echt gelijke en reële kansen bieden voor iedereen?

Dan kiest u voor gespreide, kleinschalige en duurzame opvang, op basis van draagvlak en vertrouwen binnen Midden-Delfland.

Ik geloof oprecht dat u allen de juiste intenties heeft!

Ik vertrouw daarom ook op U!

Ik sluit af met een sage uit de regio van Mahmoud.

Er dwaalde al dagenlang een groep dieren door de woestijn, zij zochten naarstig naar water!

Na weer een dag tevergeefs lopen stonden er twee dieren op, de geit en de ezel.

De ezel was groot en sterk en maakte veel geluid.

Hij wist wel waar er heel veel water was te vinden, het was slechts twee dagen lopen, de meeste dieren liepen blindelings achter hem aan.

Slechts een handjevol dieren had samen met de geit overlegd en zij liepen samen de andere kant op.

Na drie dagen lopen kwam de geit met de hele groep aan bij een mooie poel met helder water en zij hadden allemaal voldoende water om te drinken,

En de ezel?

De ezel had door het hoge tempo onderweg een deel van zijn volgelingen verloren, maar na twee dagen lopen in de zinderende zon kwamen zij ook aan bij het water.

Eindelijk water, met hun ogen wijd opengesperd, stonden zij met zijn allen voor de zee.

Dank u.